

[Ebba Strange.]

kommune, er det amtskommune, det her handler om? — godt kan være lidt vanskelige at finde ud af selv for os, der måske er vant til at læse lovtekster, og derfor er jeg helt uenig med hr. Hjortnæs, når han mener, at dette lovforslag kan gå direkte til anden behandling. Tværtimod mener jeg, der er flere ting i det, som kræver udvalgsbehandling, og jeg har et par ting, som jeg godt vil henlede justitsministerens opmærksomhed på og bede om svar på enten i dag, eller når vi får forslaget til udvalgsbehandling.

Det område, vi beskæftiger os med, er et meget ømtåleligt område, fordi det vedrører kvinder, der er i en meget belastet situation, og derfor er det vigtigt, at vi er omhyggelige netop med dette lovforslag.

Stort set har ministeren valgt at overføre de eksisterende paragraffer nogenlunde uændrede, men der er dog sket et par ændringer, som jeg godt vil kommentere.

I den nugældende lov er der en regel om, at overvrigheden kan fritage en kvinde for pligten til at opgive faderens navn. Så vidt jeg kan se, er denne regel udgået i det foreliggende lovforslag. Om det så bare er, fordi dette stk. 2 skal blive stående, ved jeg ikke, men jeg vil i hvert fald gerne spørge justitsministeren, om stk. 2 i § 10 i lov om børns retsstilling skal blive stående eller man har tænkt sig, at det skal gå ud.

Det er jo et meget vigtigt spørgsmål, spørgsmålet om, hvorvidt en kvinde skal opgive en faders navn eller hun ikke skal, og jeg vil afvente justitsministerens svar, inden jeg giver mig ud i en debat om det.

Endvidere er det, så vidt jeg kan se, sådan, at i spørgsmålet om svangerskabsafbrydelse skal anmodningen rettes til amtets social- og sundhedscenter. Der er ikke åbnet mulighed for, at anmodningen kan rettes til primærkommunernes sociale udvalg. Jeg vil godt spørge, hvilke overvejelser der ligger bag her. Det er jo sådan, at foruden København og Frederiksberg har vi også rundt om i landet andre store kommuner med et forholdsvis veldrevet socialvæsen, og jeg kunne godt tænke mig, at nogle af disse store kommuner kunne varetage den opgave, det er at tage stilling til svangerskabsafbrydelsesansøgninger, så man i de tilfælde ikke behøvede at gå til amtskommunen.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at kvinden får den valgfrihed, der ligger i, at man enten kan gå til sin egen læge, til amtskommunen eller til sin egen kommune.

Det er altså de to ting, jeg gerne vil spørge om: er det rigtigt, at man med hensyn til svangerskabsafbrydelse ikke kan henvende sig til sin primærkommune? Og er det justitsministerens mening, at bestemmelsen om at fritage moderen for at give oplysning om faderens navn skal udgå af den nye lov?

Inge Krogh (KrF):

Som nævnt er dette lovforslag en følge af, at bistandsloven sandsynligvis træder i kraft til næste år. Vi ser med glæde, at det i faderskabssager er sådan, at kvinden har mulighed for at vælge. Hun kan vælge mellem det at henvende sig til det lokale sociale udvalg, til amtets socialcenter eller til politimesteren. Derimod er vi, ligesom den foregående taler, meget bekymrede over, at der angående rådgivning ved eller behandling af abortsagerne kun er mulighed for at komme enten til lægen eller til amtskommunens socialcenter.

Kristeligt folkeparti har fremsat et lovforslag om obligatorisk rådgivning ved abort og vil derfor meget gerne have, at der bliver mulighed for også ved de lokale sociale udvalg at foretage en rådgivning. Så vidt jeg kan se, er der egentlig i dette lovudkast kun taget højde for, at der skal være rådgivning, når det er over 12. uge eller der er tale om åndssvaghed eller sindssygdom.

Hanne Reintoft (DKP):

Som det er sagt mange gange og også fremgået af et ændringsforslag til bistandsloven, er vi principielt imod, at vi nedlægger mødrehjælpsinstitutionerne.

Jeg synes også, at de områder, der omtales her, meget tydeligt viser, at det er uhenigtsmæssigt, fordi mødrehjælpen netop på disse punkter har ydet god rådgivning og service og absolut har en ekspertviden, som jeg er bange for går til, når man decentraliserer.

Men når det skal være, og det skal det jo, vil jeg sige, at med hensyn til behandlingen af faderskabssager er det nok en beskeden fordel for den pågældende kvinde, at hun